

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

تاریخ ۱۳۶۰/۱۱/۲۱
شماره ۵۲۵۶
پوست

۷۰

مضمنا

شورای عالی کار پس از چندین جلسه و مذاکرات مفصل در تاریخ -
۱۳۶۰/۲/۱۴ با عنایت به وضع اقتصادی مملکت و آثار جنگ تحمیلی و معاصره
اقتصادی، و اینکه سیاست افزایش دستمزدها باید موجب افزایش تسورم،
تشویق مهاجرت روستائیان به شهرها، معانعت از استخدام جدید و کاهش
شاغلین گردد و اینکه پس از برقراری جمهوری اسلامی تفاوت فاحش سطح
دستمزدها تا حدی تعدیل شده.

به استناد ماده ۲۲ قانون کار و تبصره ۵ ماده واحده قانون اجرای
طبقه‌بندی مشاغل در کارگاهها، حداقل مزد و مقررات مربوط با اعطای
یک پایه ترفیع سنواتی و ارتقاء طبقه (یا شغل) و نحوه پرداخت اضافه
دستمزد از اول فروردین ماه سال ۱۳۶۰ در سراسر کشور برای کارگران صنایع
و حرفه‌ها به شرح زیر تصویب نمود:

۱- حداقل دستمزد روزانه کارگر عادی در صنایع و حرفه‌ها در سراسر کشور
به مبلغ ۶۳۵ ریال تثبیت می‌گردد.

۲- چون اجرای مفاد بند ۲ مصوبه مورخ ۵۹/۱/۲۶ شورای عالی کار
در مورد پرداخت میالنی به عنوان پایه (سنوات) بر اساس فرمهای مربوط
به امور ارزشیابی، لیاقت، شایستگی، انضباط و کارآئی هنوز عملی نگردیده
است، لذا در سال ۱۳۶۰ نیز بطور ثابت مبلغ ۴۰ ریال در روز به عنوان پایه
(سنوات) به دستمزد کلیه کارگران کارگاههای صنعتی، تولیدی و خدماتی
و حرفه‌ها از اینکه در کارگاه طرح طبقه‌بندی مشاغل وجود داشته باشد و
بنا داشته باشد در ازاء یک سال خدمت اضافه می‌شود.

توضیح: بدکارگران فعلی که مدت کارشان در طول سال گذشته بیش از
۶ ماه باشد ۴۰ ریال و بدکارگران فعلی که کمتر از این مدت کار کرده باشند
۲۰ ریال به عنوان پایه (سنوات) تعلق می‌گیرد.

۳- پرداخت اضافه دستمزد ناشی از ارتقاء طبقه (شغل) در کارگاه‌هایی که طرح طبقه‌بندی مشاغل دارند در سال جاری نیز به علت حذف پایه‌های جدول مزدبسته استثنای طبقات شغلی پایه یک می‌بایستی با توجه به ضوابط آئین نامه اجرایی طرح کارگاه و دستورالعمل وزارت کار و امور اجتماعی انجام شود.

۴- کارفرمایان کارگاه‌های صنعتی، تولیدی و خدماتی می‌توانند با مشورت کمیته‌ای متشکل از نماینده یا شورای اسلامی کارگران و سرپرستان کارگاه برابر مقررات زیر، روزانه تا میزان حداکثر ۶۰ ریال و حداقل ۲۰ ریال علاوه بر حق سنوات مذکور در بند ۲ این مصوبه دستمزد کارگران اضافه نماید.

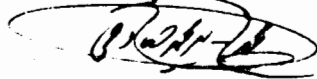
الف: افزایش دستمزد مذکور در این بند فقط با ارقام ۲۰ و ۴۰ و ۶۰ ریالی امکان پذیر است.

ب: مقررات این بند در مورد کارگاه‌هایی هم که مزد به صورت کارمزد، مقاطعه، واحدی ملیونی پرداخت می‌گردد با ثابت بودن نرخ کارمزد لازم‌الرعایه می‌باشد.

۵- مه‌النی که در سال جاری در برخی از کارگاه‌ها به عنوان اضافه مزد پرداخت شده است جزئی از اضافه‌مزد ناشی از اجرای این تصویب‌نامه تلقی می‌شود، در هر حال هیچ کارگاهی حق ندارد کمتر یا بیشتر از مقررات این تصویب‌نامه در مورد افزایش دستمزدها هر نوع مزایای دیگر اقدام نماید.

۶- مقررات این تصویب‌نامه شامل حال دانش‌آموزان و دانشجویانی که در ایام تعطیلات تابستانی سال ۱۳۶۰ بطور موقت در واحدها به کار مشغول می‌شوند نخواهد بود و مزد ایام کار آنها با توافق طرفین تعیین و پرداخت خواهد شد.

وزیر کار و امور اجتماعی

دستورالعمل بند ۳ فمیمه می‌باشد

۱۳۶۰ / ۲ / ۳۱

تاریخ

۴۴۹۴ / ۲

شماره

پیوست

جمهوری اسلامی ایران

وزارت کار و امور اجتماعی

دستور العمل نحوه محاسبه افزایش دستمزد ناشی از

ارتقاء طبقه شغل باتوجه به بند ۲ ماده ۱۴ / ۲ / ۶۰ شورای عالی کار*

الف: چنانچه در آئین نامه طرح طبقه بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر افزایش یک یا چند پایه به دستمزد قبلی پیش بینی شده باشد برای هر پایه مبلغ / ۰ ریال در روز و نظر گرفته شود.

ب - چنانچه در آئین نامه طرح طبقه بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر پرداخت پایه تفاوت مبلغ ریالی طبقه قبلی و طبقه جدید پیش بینی شده باشد، سیاستی پایه تفاوت مبلغ ریالی پایه یک طبقه شغلی قبلی و طبقه شغلی جدید بوی پرداخت شود.

ج - در سایر موارد پیش بینی نشده در این دستور العمل جهت تعیین تکلیف نهایی از اداره کل بهره وری و مزد وزارت کار و امور اجتماعی استفسار گردد.

توضیح - پرداخت اضافه مزد ناشی از ارتقاء شغل در کارگاههاییکه فاقد طرح طبقه بندی مشاغل هستند سیاستی باتوجه به ضوابط مزدی، رویه و یا عرف کارگاه در گذشته انجام گیرد.

غلامعلی معتدی

معاون رتبه و شغل کارگری

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

بسمه تعالی

بخشنامه

در اجرای مفاد بند ۲ و بند ۴ بخشنامه شماره ۵۲۵۴۰ مورخ ۱۳۶۰/۲/۳۱ مربوط به مصوبه مورخ ۱۳۶۰/۲/۱۴ شورایی عالی کار راجع به پرداخت پایه (سنوات) و - اضافه دستمزد رعایت نکات زیر ضروری می باشد :

۱- در مورد پرداخت مبلغ / ۴۰ ریال در روز بعنوان پایه (سنوات) که میبایستی حد اقل درازا یکسال خدمت بکارگر پرداخت شود - در مورد کارگر انیکه در سال - ۵۹ استخدام و در اول فروردینماه سال ۱۳۶۰ کمتر از یکسال سابقه خدمت دارند از - تاریخ انقضای یکسال خدمت این مبلغ بآنان قابل پرداخت می باشد .

۲- در مورد پرداخت هریک از مبالغ ۲۰، ۴۰، و ۶۰ ریال در روز - کارگران - شرط حد اقل یکسال خدمت در کارگاه ضروری نبوده و چنانچه کارگری در - سال ۵۹ در کارگاه استخدام شده باشد هریک از مبالغ فوق را بوی میتوان پرداخت نمود .

توضیح - در صورت اجرای مفاد این بند در کارگاههای صنعتی و تولیدی و خدماتی پرداخت حد اقل مبلغ / ۲۰ ریال بکلیه کارگرانیکه در سال ۵۹ در استخدام کارگاه بوده اند الزامی می باشد . /

حسن معتمد رضائی

معاون نظارت بر روابط کار